kundig, den Weg weisend (*auch übertr.*); *m.* Unterweiser, Lehrer.

दैहिक, *f.* ई körperlich.

दैह्य im Körper befindlich; *m.* Seele.

दोग्धर् *m.* Melker, Ausbeuter. *f.* **दोग्ध्री** Milch gebend, Milchkuh; Melkfass.

दोग्ध्र *n.* Melkfass.

दोघ milchend; *m.* Melkung.

दोधक *n. N. eines Metrums.*

दोरक *n.* Strick, Riemen.

दोर्दण्ड *m.* langer Arm (*eig.* Armstiel).

दोल *m.* das Schaukeln, Schwanken; *f.* **आ** Schaukel, Sänfte.

दोलाघर *u.* **°क** Schaukelhaus.*

दोलाय्, **°यते** schaukeln, schwanken (*auch übertr.*).

दोलारूढ auf eine Schaukel gestiegen; schwankend, zweifelnd über (—°).

दोलोत्सव *m.* Schaukelfest.

दोःशालिन् starkarmig (*eig.* armstark).

1. (**दोष** *m., gew.*) **दोषा** *f.* Abend, Dunkel. *Acc. u. Instr.* (= *Nom.*) am Abend, bei Nacht.

2. **दोष** *m.* (*n.*) Fehler, Sünde, Schuld, Schlechtigkeit, Mangel, Schaden, Nachteil, Übelstand. *Abstr.* **°त्व** *n.*

दोषगुण *n. Sgl.* Fehler und Vorzüge.

दोषग्राहिन् das Schlechte annehmend.

दोषज्ञ die Fehler von (—°) kennend.

दोषण् im Arm befindlich.

दोषन् *n.* Vorderarm, Arm *überh.*

दोषमय aus Fehlern bestehend.

दोषल fehlerhaft, verdorben.

दोषवन्त् *dass.*, schädlich, schuldig, sündhaft.

दोषस् *n.* Dunkel, Abend.

दोषाकर *m.* Mond (*eig.* Dunkelmacher).

दोषाचर *n.* Beschuldigung, Anklage.

दोषातन abendlich.

दोषाय्, **°यते** als Fehler erscheinen.

दोषावस्तर् *m.* Dunkelerheller.

दोषिन् sündhaft, schuldig.

दोष्मन्त् starken Arm habend, tapfer.

दोस् *n.* (*m.*) Vorderarm, Arm *überh.*

दोह milchend, spendend (—°); *m.* Melkung, Ausbeutung; Melkfass.

दोहद *m.* das Gelüste (*bes. der Schwangeren*), Schwangerschaft, Verlangen nach (*Loc.*), Blütelust (*der Pflanzen*).

दोहन milchgebend. *n.* das Melken *o.* das Gemolkene; Melkfass, *auch f.* ई.

दोहल *m.* = **दोहद**.

दोहस् *n.* Melkung; **दोहसे** *Dat. Inf.*

दोह्य zu melken.

दौत्य *u.* **°क** *n.* Botenamt, Botschaft.

दौरात्म्य *n.* Schlechtherzigkeit, Bosheit.

दौरित *n.* Unheil, Böses.

दौर्ग auf Durgâ bezüglich.

दौर्गत्य *n.* Unglück, Not, Elend.

दौर्गह *m. patron. Name.*

दौर्जन्य *n.* Schlechtigkeit, Bosheit, Missgunst.

दौर्बल्य *n.* Schwäche.

दौर्भाग्य *n.* Missgeschick.

दौर्मनस्य *n.* Verstimmtheit.

दौर्वृत्य *n.* Ungehorsam.

दौर्हृद *m.* Bösewicht.

दौवारिक *m.*, ई *f.* Thürsteher, -in.

दौश्चर्य *n.* schlechtes Betragen.

दौःशील्य *n.* Schlechtigkeit, Bosheit.

दौष्कृत्य *u.* **दौष्य** *n. dass.*

दौष्मन्त *u.* **दौष्मन्ति** = *folg.*

दौष्यन्त *u.* **°न्ति** *m.* zu Dushyanta gehörig, von ihm abstammend.

दौःषन्ति = **दौष्यन्ति**.

दौःष्वप्न्य *n.* böses Träumen.

दौःस्थ्य *n.* üble Lage, Missgeschick.

दौहदिक *n.* Gelüste.

दौहित्र *m.*, ई *f.* Sohn, Tochter der Tochter.

दौहृद *n.* das Gelüste (*der Schwangeren*).

द्यावा *s.* 3. **दिव्**.

द्यावाक्षम् *f. Du.* (*Nom.* **°क्षामा**) Himmel und Erde.

द्यावापृथिवी *f. Du.* (*Nom.* **°वी** *u.* **°व्यौ**) *dass.*

द्यावाभूमि *f. Du.* (*Nom.* **°मी**) *dass.*

द्यु *m. s.* 3. **दिव्**.

द्युक्ष licht, glänzend, lieblich.

द्युगत् *Adv.* himmelan *o.* am Himmel hin.

द्युचर im *o.* am Himmel wandelnd.

1. **द्युत्**, **द्योतते** (**°ति**) leuchten, glänzen. *Caus.* **द्योतयति** erleuchten, klar machen, hervorheben, ausdrücken. **उद्** auf-